

1. Образложение:

За ову одлуку је постојало више разлога, од којих наводимо најважније.

Реална, животна потреба Цркве и Богословског факултета условила је праксу, сад већ вишедеценијску, да поједини епархијски архијереји паралелно предају на Факултету, што је доприносило неговању духа црквености, нарочито у периоду после повратка Факултета у састав београдског Универзитета. Редовно одржавање наставе је, уз додатни напор, оствариво за архијереје из Србије и из региона (узгреб буди речено, има и редовних професора и осталих наставника у свештеничком чину, као и професорâ лаикâ, који живе у унутрашњости Србије или у ширем региону, који такође редовно држе предавања и испите и долазе на седнице, а ова ситуација је иначе уобичајена и на другим факултетима београдског Универзитета). Они професори, међутим, који живе у некој од земаља Западне Европе, а поготову они који живе на тлу далеке Америке, објективно не могу да држе редовну наставу, што Статут Универзитета у Београду изричito прописује, првенствено за редовне професоре, али и за остало наставно особље. Због таквих, заиста објективних околности живота и службе ни Његово Преосвештенство Епископ западноамерички г. Максим не држи редовну него такозвану блок-наставу, што универзитетски Статут не предвиђа као могућност за редовне професоре, па ни за остале наставнике (види члан 141 Статута). Довољно би било да неко недобронамеран поднесе Универзитету пријаву поводом такве праксе или да нађе нека инспекција, па да се наш Факултет нађе у невољи, тим пре што би то медији, нарочито они „другосрбијански”, односно аутошовинистички, једва дочекали. У оваквим случајевима трпи, наравно, и Епархија, а у конкретном случају остаје нејасно и зашто би Његово Преосвештенство епископ Максим предавао, са толике удаљености, у Београду, а не у много ближем Либертивилу, тим пре што у Либертивилу постоји оскудица наставног особља.